

22-02-2025 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

(Ψυχοσάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἐ
† Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπικηρά στ'.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ἦχος ἧ Πα

Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε
ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου προ
σχες τη φω νη της δε η σε ως μου εν τω
κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ
υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου ως
θυ μι α μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις
των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει

ε λεγ ζει με ε ελαιον δε α μαρ τω λου

μη λιπανατωτην κε φαληνμου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε

χο με να α πε τρας οικρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η

δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε

πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης

την ψυχήν μου ^πη

^πη Φυ λα ζον με απο πα γι ι δος ης συ νε

στησαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των

ερ γα ζο με ενωντην α νο μι αν ^πη

^πη Π ε σου ουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι

α μαρ τω λοι ^πη κα τα μον α σει μι ε γω ε

ως αν πα ρελ θω ^πη

^πη Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ζα ^Δ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην ^πη

^πη Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σι ^Νιν μου ^Πτην θλιψιν μου ε νω πι ον αυ
 του απαγγελω ^π
^ΠΕν τω ^Με κλειειπει ^Πειν εξ ε μου το
 πνευμα μου ^πκαι συ εγνωστας τριβους μου ^π
^ΠΕν ο ^πδω τα αυ τη η η ε πο ρευ
 ο ομην ^Δε κρυψαν πα γι δαμοι ^π
^ΠΚα ^πτε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
 πε βλε πον ^Δκαι ουκ η ην ο ε πι γι νω
 σκων με ^π
^ΠΑ ^Μπω λε το φυ γη η απ ε μου ^πκαι
 ουκ ε εστιν ο εκ ζη τω ων την ψυ χην

μου^π
 Κ ^π **Ε** κε κρα ζα προς σε ε Κυ ρι ε ει ει
 Π ^π **Ε** πα ^Δ **Α** Συ ει η ελπισμου με ρι ιςμου ει
 εν γη ζωντων^π
 Π ^π **Π**ρο ο σχε ες προς την δε η σιν μου ^Δ **Α**
 ο ο τι ε ταπεινω θησφοδρα^π
^π **Ρ**υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των
 με, ^Δ **Α** ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ
 ε με^π
 Π ^π **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην
 μου ^Δ **Α** του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο

νο μα τι σου^{πρ}
^π ^{πρ} € με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ ε
— υ + ^{πρ} ως ου αν τα πο δως μοι^{πρ}
^{πρ} € κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ
ρι ε Κυ ρι ε ^Δ ει σα κου σον της φω
νης μου^{πρ}
^{πρ} Γ εν νη θη τω τα ω τα σου προ σε
χον τα ^Δ εις την φω νη ην της δε η σε ως
μου^{πρ}

Μαρτυρικὰ τοῦ α' ἤχου.

Στίχος.

Ἰ
π
9

Ε αν α νο μι ας πα ρα

τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ

πο στη η σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι

λασ μος ε στιν

Δ

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι, τῶν δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἡλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἐκράζετε. Γενέσθω, Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς φιλάνθρωπε.

Ἰ
π
9

Δ

Η η εν στα δι ι ω υ μων ο μο λο

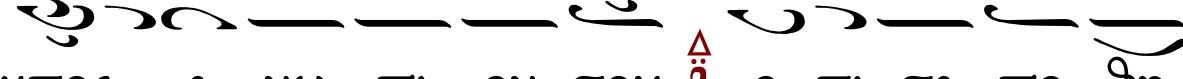
γι α Α γιοι των δαι μο ο νων κα τε

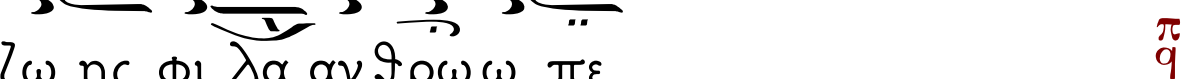
πτη ξε την δυ να μιν και της πλα α νης

 τους αν θρω πους η λευ θε ρω σε ^πδι ο και

 τας κε φα λας α πο τε μνο με νοι ε

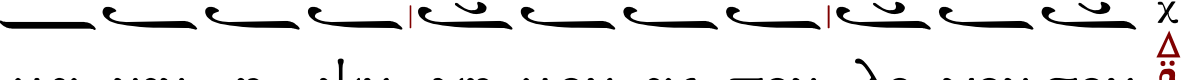
 κρα ζε τε ^πγε νε σθω Κυ υ ρι ε η

 θυ σι α των ψυ χων η μων ^Δευ προσ δε

 κτος ε νω πι ον σου ^Δο τι σε πο θη

 σαν τες ^Δκα τε φρο νη σα μεν ^Δτης προ σκαι ρου

 ζω ης φι λα αν θρω ω πε ^π

Σπλχος. ^π

^πΕ νε κεν του ο νο μα τος

 σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ^Δυ πε

 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^Δ

 ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον ^Δ

Ὡ τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! Φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως, Τριάδα ὁμοούσιον.

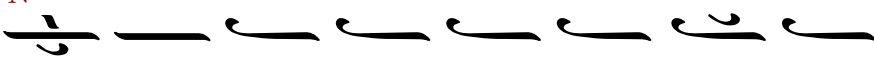
Ὡ τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας
 Ἅγιοι ὅτι αἵματα ἐδώκατε
 καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε
 καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες αἰωνίως
 ἀγάλλεσθε ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ
 ἐμπόρευμα φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες
 τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε καὶ σὺν

υ μιν η νοι γη σαν ^π Πα ρα δει σου πυ υ
λαι ^Δ και εν τος γενομενοι του ξυλου της ζω
ης απο λαυ ε τε Χρι στω πρε σβευ ον τες ^π
δω ρη θη η ναι αι ταις ψυ χαις η μων την ει
ρη η η νην και το με γα α ε ε λε ε ος ^π

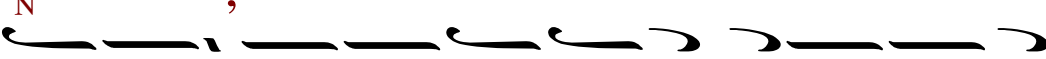
Εἶπα τὰ γ' Προσόμοια τῶν Κεκοιμημένων.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος.

Σπῆχος. ^χ_ν ^N   **O** τι πα ρα τω Κυ ρι ω
 το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ
 τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ
 ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων α αυ του

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς, τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθὴν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν Ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

^χ_ν ^N   **T**ων απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α

παν των κατ' ο νομα ⁶με τα πιστεως ζη
 σαν των ευσεβως ^γμνη μην τε λουντες οι πι
 στοι ^Δτον Σωτηρα και Κυριον ⁶α νυ μνη
 σωμεν αι τουντες εκτενωσ ^γτου τους εν ω
 ωρα της κρισεως ^Δαπο λογι αν α
 γα θην ^Δδου ναι αυ τω τω Θεω ημων ^Δτω
 πασαν κρινον τι την γην ^γτης δε ξι ας
 αυ του παραστασεως τυχον τας εν χα
 ρα ^Δεν μερι δι ι Δι και αι αιων ^γκαι εν
 Αγιων κληρωφωτει νω ^Δκαι α ξι ους
 γε νεσθαι της ουρανι ου βασι λειας αυ

να του του πικρου ^νδ εκ λυ τρω σα με νος
 η μας ^Δδ και ζω ην την αι ω νιον ⁶λ πα ρα
 σχων τη Α να στα σει σου η μιν ^νδ παν τας α
 να παυ σον Κυ ρι ε ^Δδ τους κοι μη θεν τας
 ευ σε βως ^Δδ η εν ε ρημοις η πο λε σιν
⁶λ η εν θα λασ ση η εν γη ^νδ η εν παν
 τι ι το ο πω ⁶λ βα σι λεις τε ι ε
 ρεις αρ χι ε ρεις ^Δδ μο να στας και αι μι γα α
 α δας ^νδ εν η λι κι α πα ση πα γ γε νει
^Δδ και α ξι ω σον του τους της ου ρα νι ου
 βα σι λει α ας σου ^νδ

των ευσεβως ^γ δι ο αι του μενε κτε νως ^Δ
 τους σουσ δουλους α να παυ σον ⁶ εν αυ λαις
 σου και εν κολποις Α βρα αμ ^γ τους εζ Α
 δα αμ με χρι ση με ρον ^Δ λα τρευ σαν τας σοι
 κα θα ρως ^Δ πα τε ρας και α δελ φους η μων ⁶
 φι ι λους ο μου και συγ γε νεις ^Δ α παν
 τα αν θρω πον τα του βι ου λει του ργη σαν τα
 πι στως ^γ και προς σε ε με τα σταν τα πο
 λυ ει δως και πο λυ τρο πως ο Θε ος ^Δ
 και α ξι ω σον του τους της ου ρα νι ου
 βασι λει α ας σου ^γ

γράφεται ^Δα του πα ^Πρε χοντος τοις με τα
στασιτηνα να ^Nα ^Γαυ ^γαυ σιν

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Ἦχος α΄.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. Αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὥς παντοδύναμος.

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

$\overline{\chi}$
 π
 η Καὶ νυν καὶ α εἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὦ νας
 των αἰ ὦ νων α α α α μην
 π
 π
 η Τὴν παγ κο σμι ον δο ο ο ζαν τὴν ἐξ αν

θρω ω πων σπα α ρει ει ει σαν ^π και τον Δε
 σπο τη ην τε ε κου ου σαν ^η την ε που ρα
 α α νι ι ι ον πυ υ υ λην ^π υ μνη
 σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην Πα αρ θε ε ε
 ε ε νον ^π των Α σω μα τω ων το ο α α
 σμα και των πι στω ν το εγ καλ λω ω ω
 πι ι ι ι σμα ^π αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη
 ου ρα α νος ^Δ και να ο ος της Θε ε ο ο
 ο τη η η η τος ^π αυ τη το με σο τει χον
 της εχ θρας κα θε ε λου ου σα ^η ει ρη νην αν
 τει ση η ξε ε ^η και το βα σι λει ο ον η

νε ε ε ε ω ω ω ω ξε ^πταυ την ουν κα
 τε χο ον ^Nτες της ^Ππιστε ως την αγ κυ υ ραν ^η
 υ περ μα χον ε χο ο με εν ^ητον εξ α αυ
 της τε χθ ε εν τα Κυ υ ρι ι ι ον ^π
 θαρ σει ει ει τω τοι οι οι νυν ^πθαρ σει τω λα ο
 ο ος του Θε ε ου ^πκαι γαρ αυ τος πο λε μη
^Πσει τους ε ^ηχ θρου ους ^ηως παν το δυ υ υ υ
 να α α α ^Mμο ο ο ος ^π

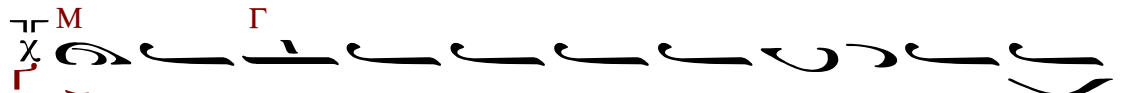
Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἱλαρόν».

Φῶς ἱλαρόν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Ἀντὶ τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας τὸ «Ἀλληλούϊα».

Ἦχος λ̣α̣ — Γα̣

 Α̣λ λη λου ι α Αλ λη λου ι α α

 αλλη λου ι ι α

Στιχ. **Μ**ακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

 Α̣λ λη λου ι α Αλ λη λου ι α α

 αλλη λου ι ι α

Στιχ. **Κ**αὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,
αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν
ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Ἀπόσπινχα.

Μαρτυρικὸ. Ἦχος α΄.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

 Ἡ πρεσβει α Κυ ρι ε ε παν των των Α

 γι ι ωων και της Θε ο το ο κου Ἀ την σην

 ει ρη νην δος η μιν Ἀ και ε λε η σον η μας

 ἥ ως μονος οι κτιρμω ω ω ω ω ν

Νεκρώσιμα. Ἦχος α΄.

Σπίνχα. Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ποία τοῦ βίου τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα, μία ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλόανθρωπος.

νε τα ραχθῆσαν^π το τε υ υπνος ο των αν
θρων θα ανατος α πε δεικνυτο^π αλλ ο
εις το σωσαι το πλασμα σου^Δ και ουκ εις το
κριναι πα ρα γε νο με νος^Δ ους ε ξε λε
ζω α να παυσον ως φι λα αν θρωω προς^π

αι ων α να παυ σο ον

6.

^B και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

6.

^Δ Πρε σβει αις της τε κου σης σε Χρι στε και

^B τω ων μαρ τυ ρων σου ^Δ α πο στο ο ο λων

^B προ φη των Ι ε ρα ρ χων ο σι ων και δι

και ων ^{6.} και παν των των α γι ι ων τους

και μη θεν τας δου λους σου α να παυ σο

ο ον

Δ.

ΙΕΡΕΥΣ: **N**υν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Εἴτα ψάλλεται ὁ Νεκρώσιμος Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις...», ἄνευ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ, μετὰ τῶν στίχων: εἰς τὸ α΄ τροπάριον ἐκάστης Ὡδῆς· «Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β΄ τροπάριον· «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται», εἰς τὸ γ΄, Δόξα καὶ εἰς τὸ δ΄, Καὶ νῦν. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ΄ Ὡδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...», ζῆτει τοῦτον εἰς τὴν Παρακλητικὴν τῷ Σαββάτῳ πρωΐ ἢ εἰς τὸ Πεντηκοστάριον μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου τῆς ζ΄ ἑβδομάδος.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ.

Ὡδὴ Α΄. Ὁ Εἰρμός. Βοῦ χ̣

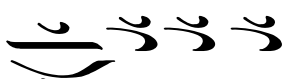
Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηγεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστε· οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

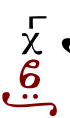
Σπῆχος. χ̣
 Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

χας των δου λων σου

κως οι γεν ναι οι μαρ τυ ρες δυ σω που σι

σε Χρι στε ους εκ γης με τε στη σας πι

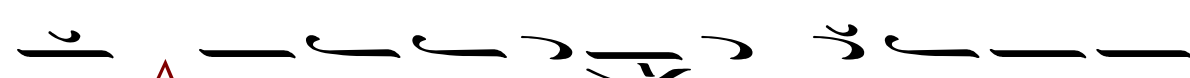
στους αι ω ν ι ω ν α γα θων τυ χειν α

 ξι ω σο ο ν

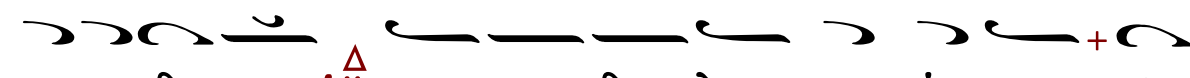
Στίχος. **Α**ἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν,
 μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ
 μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου
 ψυχάς, Σωτὴρ ἀνάπαυσον.

Στίχος. **Α**ἱ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

 αυ λι σθη σο νται

 Κα τα κο σμη σας τα πα ντα ζω ο ν μει

 κτον με σον με τον αν θρω πον τα πει νο

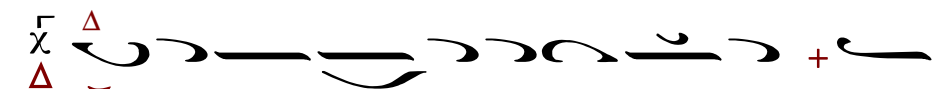
 τη το ος ο μου και με γε θους ε πλα

 σας δι ο τας των δου λων σου ψυ χας Σω

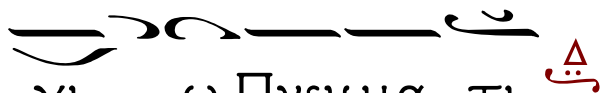
τηρ α να παυ σο ον

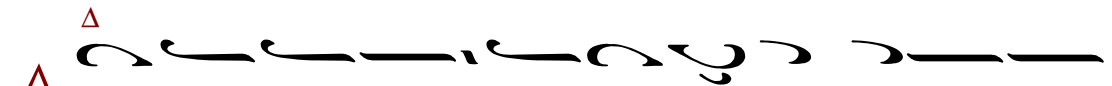

Δόξα Πατρι...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν,
κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν,
ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Σπῆχος. **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

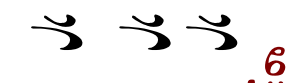
 γι ω Πνευμα τι

 Του πα ρα δει σου πο λι την και γε ωρ

 γον κατ αρ χας με ε τα ξας πα ρα βαν τα

 δε την σην εν το λην ε ζω ρι σας δι ο

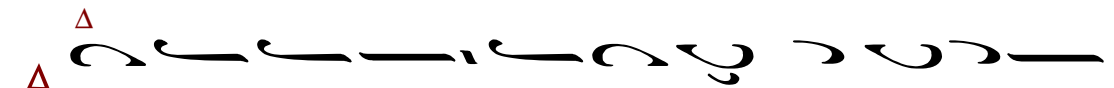
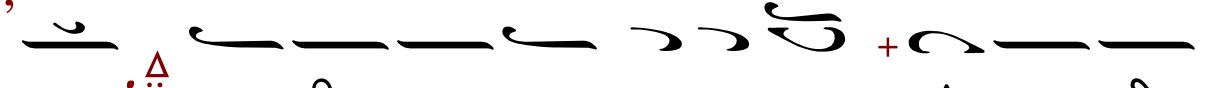
 Τας των δου λων σου ψυ χας Σω τερ α να

 παυ σο ον

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

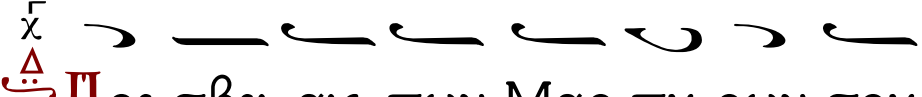
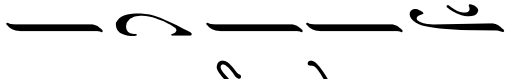
Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐαν τὸ πρίν, τὴν
ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστροῦς
σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν
ἰσχὺν Ἀγνὴ διέλυσεν.

Σπῆχος. **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην
 Ο εκ πλευ ρας δι α πλα σας Ευ αν το
 πριν την η μων προ μη το ρα εξ α χραν του
 σου γαστρος σα ρκα πε ρι βα λ λε ται δι
 ης του θα να του την ι σχυν Α γνη δι
 ε λυ σε ε

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

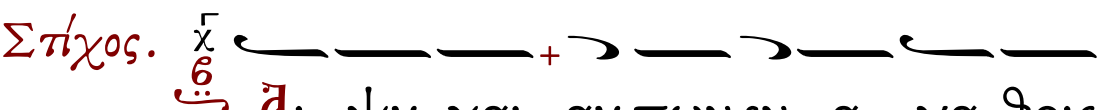
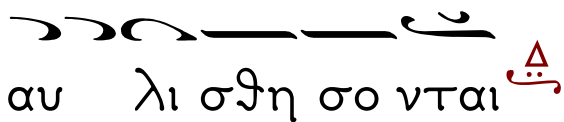
Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

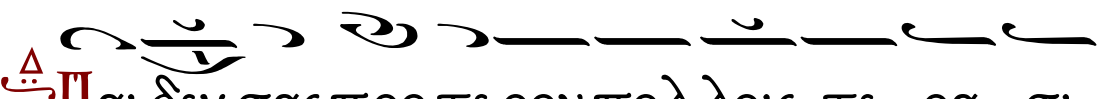
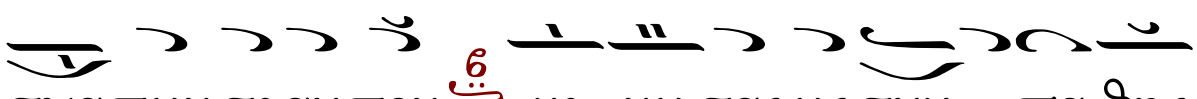
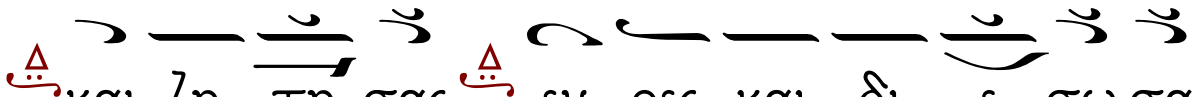
Στίχος. Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
 χας των δου λων σου

 Νο μι μως η θλη σαν οι σοι Μαρ τυ ρες
 ζω ο δο τα και στε φανω της νι ικης κο σμη
 θεν τες πα ρα σου τοις με τα στα σι πι στοις
 αι ω νι αν λυ τρω σιν βρα βευ ου σι ι

Στίχος. Λί ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

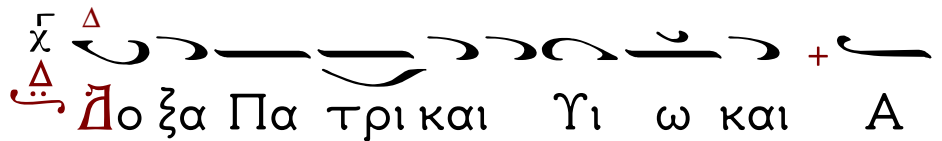
Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ
σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων
σεαυτὸν κενώσας ὡς συμπαθῆς καὶ ζητήσας
εὔρες καὶ διέσωσας.

Στίχος. **Λ**ί ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
 αυ λι σθη σο νται

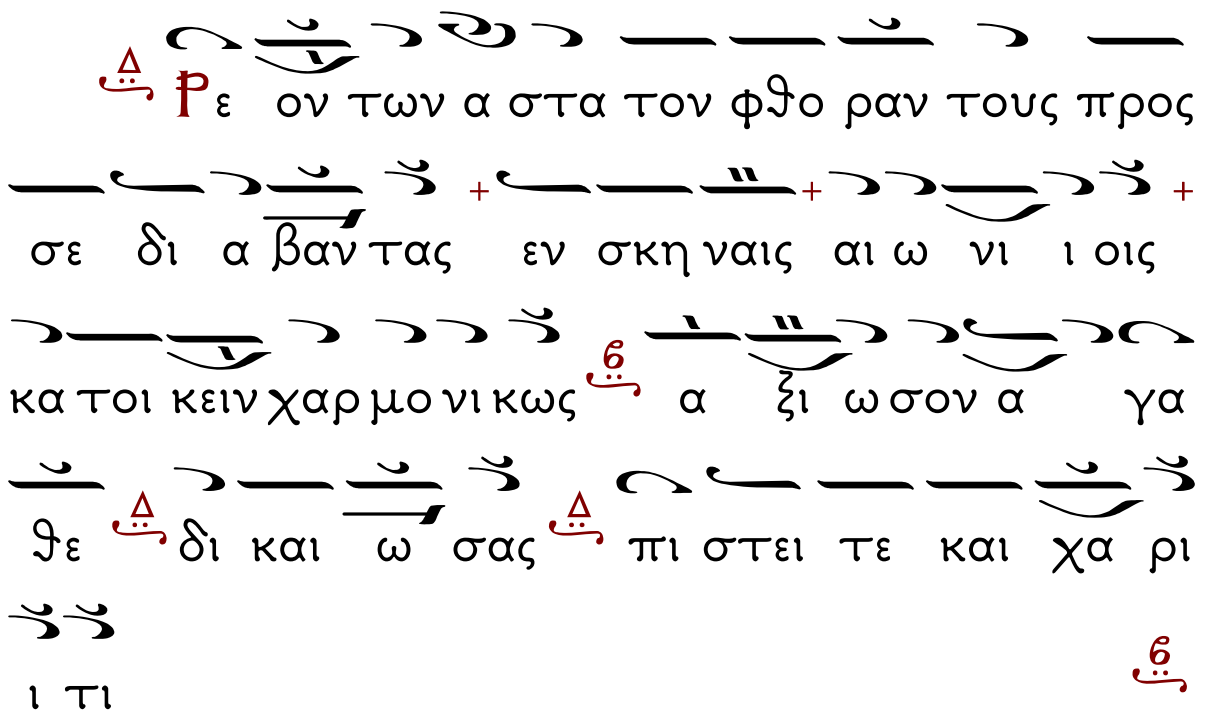
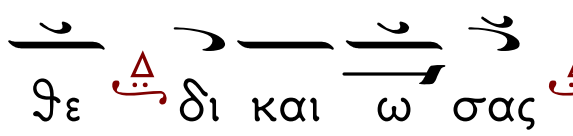
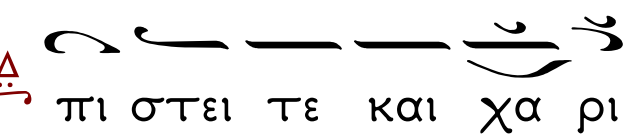
 Παι δευ σας προ τε ρον πολ λοις τε ρα σι
 και ση μει οις ε με τον πλα νη θεν τα επ ε
 σχα των σε αυ τον **κ**ε νω σας ως συμ πα θης
 και ζη τη σας **ε**υ ρες και δι ε σω σα
 ας

Δόξα Πατρί...

Ρεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Σπῆχος. Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

 γι ω Πνευμα τι

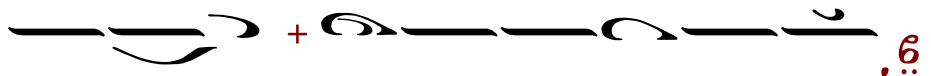
 Ρε ον των α στα τον φθο ραν τους προς
σε δι α βάν τας εν σκη ναις αι ω νι ι οις
κα τοι κειν χαρ μο νι κως α ξι ω σον α γα
θε δι και ω σας πι στει τε και χα ρι
ι τι

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

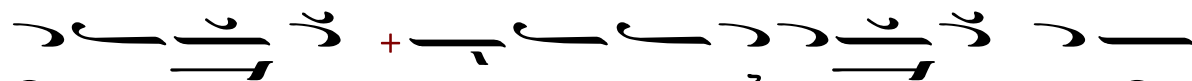
Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρί, τοῦ θανάτου

λύσαντα τὴν δύναμιν.

Σπῆχος. **Κ**αι νυν και α ει και εις τους

 αι ω νας των αι ω νων α μην

 Ουκ εστιν αμεμ πτος ως συ πα να γνε

 Θε ο μη τορ μο νη γαρ εξ αι ω νος τον Θε

 ον τον αλη θη συ νε λα βες εν γαστρι

 του θα να του λυ σαν τα την δυ να μι

ιν

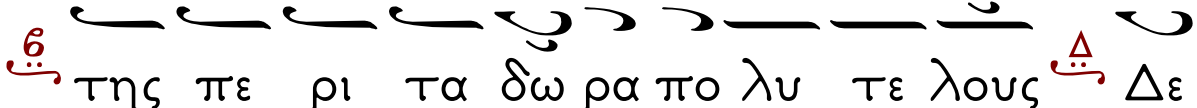
Ὡδὴ δ'.

Χριστός μου δύναμις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ
τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα
χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς
Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Στίχος. Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
χας των δου λων σου

 Σο φι α μει ζο νος δει κνυ ων Κυ ρι ος
 της πε ρι τα δω ρα πο λυ τε λους Δε
σπο τα χρη στο τη τος τας των Μαρ τυ
ρων χο ρει ας τοις Αγ γε λοις συ νη ρι θ

Ὑμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Δοξα Πατρι και Υιω και Α
γιω Πνευματι
Ὑμνουντας προσδεξαι το θειον κρα
τος σου ους εκ γης προσε λαβου τεκνα φω
τος του τους εργαζομενος της αμαρ
τίας την αχλην εκκαθαιρων πολυ
ελεεε

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Αο χει ον αχραντον να ον πα να μω
 μον κι βω τον πα να γι αν παρ θε νι κον
 το πον α γι α σμα τος σε καλ λο
 νην του Ι α κωβ ο Δε σπο της ε ξε
 λε ζα το ο

Ὡδὴ ε'.

Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡς ὁλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, αἰὲν βραβεύουσι.

Ἀι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
 αυ λι σθη σο νται
 Της ου ρα νι ου δι α γω γης της δι
 α νο μης των χα ρι σμα των α ζι ω σον Δε
 σπο τα τους προ κοι μη θε ντας πι στους
 ι κε τα ας σου πα ρε χων των πται
 σμα α των την α πο λυ τρω σιν

Δόξα Πατρί...

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς
 ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς
 τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον
 οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
 γι ω Πνευ μα τι

^B
 Δ. Ο ^Δμονος φυσει ζω ο ποι ος ^Δτο της
 α γα θο τη τος ον τως α νε ζι χνι α
 στον πε ε λα γος ⁶τους τε λει ω θεν τας της
 Βα σι λει ας της σης ^Δα ζι ω σον οι
 κτι ιρμων ⁶μο νε α θα ανα τε ^Δ

Καὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ
 κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς
 ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν,
 ρυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

^ΔΚαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην ^Δ

^B
 Δ. Ἰ ^Δσχυς και υ μνη σις ο εκ σου ^ΔΔε

σποινα του κοσμου γεν νη θεις ^Δ και σω τη
ρι α ε γε νε το ^Δ τοις α πολ λυ με νοις εκ
των του Α δου πυ λων ⁶ ρυ ο με νος τους
πι ι στει σε μα κα ρι ζον τας ⁶

Ὡδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Γταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Στίχος. ^χ₆ — — — — — — — — — —
₆ Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 — — — — — — — — — —
 Χρι στε ο Θε ος _Δ α να παυ σον τας ψυ
 — — — — — — — — — —
 χας των δου λων σου _Δ

_Δ **Γ**ταυ ρω προ ση λου με νος των Μαρ
 — — — — — — — — — —
 τυ ρων τους χο ρους ₆ προς ε αυ τον συ νη γα
 — — — — — — — — — —
 γες _Δ μι μου με νους το πα θος σου Α γα
 — — — — — — — — — —
 θε _Δ δι ο σου δε ο με θα _Δ τους προς σε

με τασταντας δι α να παυ σο ον

6.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἀφράστω τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός,
κρίναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις
εὐδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι,
οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

6. ^χ Αἱ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σο νται

Α φρα στω τη δο ξη σου ο ταν ελ

θης φο βε ρος 6. κρι ναι τον κο σμον α παν τα

εν νε φε λαις ευ δο κη σον Λυ τρω τα

φαι δρως υ παν τη σαι σοι 6. ους εκ γης προ σε

λα βου πι στους δου λους σου 6.

6.

Δόξα Πατρὶ...

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ,
πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων, τοὺς δούλους
σου τοὺς πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν
τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευμα τι

Πη γη ζω η ης πε φυ κας εν αν δρει α
θε ι κη πε πε δη με νους Δε σπο τα ο
ε ξα γων τους δου λους σου τους προς σε
πι στως εκ δη μη σα ντας εν τρυ φη πα ρα
δει σου κα τα σκη νω σο ον

Καὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ νας
των αἰ ὡ νων ἀ μην
Εἰς γην ἀ πεστρα φη μεν πα ρα βαν
τες του Θε ου την εν το λην την εν θε ον
δι α σου δε Παρ θε νε προς ου ρα νον
εκ γης α νυ ψω θη μεν την φθο ραν του θα
να του ε κτι να ζαν τε ες

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχος. **Π**ρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῷ αἵματι οἱ Μάρτυρες,
τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ
ιδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχος.

ἕ
6

Πρε σβει αἰς των Μαρ τυ ρων σου
Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
χας των δου λων σου

6

Λυ τρω θεν τες τω σω αι μα τι οι Μαρ τυ
ρες της πρω της πα ρα βα σε ως ραν τι
σθεν τες δε τω ι δι ω αι μα τι την σην
σα φως ει κο νι ζου σι σφα γην ευ λο γη τος
ει ο Θε ος ο των πα τε ρων ημων

Στίχος.

Λ

ι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας,
Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ
κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ
λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
αυ λι σθη σο νται

Θρα συ νο με νον τον θα να τον ε νε
κρω σας Λο γε ζω αρ χι κω τα τε τους
εν πι στει δε κοι μη θεν τας προσ δε ξαι τα
νυν υ μνουν τας και ψα λ λον τας Χρι στε ευ
λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ε ρων
η μων

Δόξα Πατρί...

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι,
θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας
βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν
σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευμα τι
Ὁ ψυ χω σας με τον αν θρω πον φυ ση
μα τι θει ω θε αρ χι κω τα τε τους με
τα σταν τας Βα σι λει ας Δε σπο τα της
σης α ξι ω σον ψα λ λειν σοι Χρι στε ευ
λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ε ρων
η μων

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε,
γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα
τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα·
ὄθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς
Θεομήτορα.

Καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ νας
των αἰ ὡ νων ἀ μην
Ὑ περ τε ρα πα σης κτι σε ὡς πα να μω
με γε γο νας συλ λα βου ου σα Θε ον
συν τρι ψαν τα του θα να του πυ υ λας
καὶ μο χλου ους συν θλα σαν τα ο θεν σε
Α γνη υ μνο λο γου μεν οι πι στοι ὡς Θε
ο μη η το ρα α

Ὡδὴ ἡ΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσίοις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Στάθερως τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχος. ^χ₆ — — — — — — — — — —
₆ Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
— — — — — — — — — —
Χρι στε ο Θε ος _Δ α να παυ σον τας ψυ
— — — — — — — — — —
χας των δου λων σου _Δ

_Δ **Σ**τα θε ρως τους α γω νας ε πι δει
— — — — — — — — — —
ζα με νοι ₆ τω της νι κης στε φα νω κα τα
— — — — — — — — — —
κο σμη θη τε ₆ Μαρ τυ ρες Χρι στου α θλο
— — — — — — — — — —
φο ροι κραυ γα ζον τες _Δ σε υ περυ ψου μεν +

Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας

6.

Στίχος. Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἰερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὖσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χ̅ Αἱ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σο νται

Ἰ ε ρως τους τον βι ον α πο λι

πον τας πι στους και προς σε τον Δε σπο την

με τα χω ρη σαν τας δε ξαι προ ση νως α

να παυ ων ως ευ σπλαγ χνος σε υ πε ρυ

ψουν τας Χρι στε εἰς τοὺς αἰῶνας

Δόξα Πατρὶ...

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δοξα Πατρι καὶ Υἱὼ καὶ Ἀ
γιῷ Πνεύματι

Νῦν ἐν γῇ των πραέων πάντας αὐλί
ζεσθαι τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ
εὐδόκησον πίστει τῇ εἰς σὲ δι καὶ
ώσας καὶ χάριτι σὲ ὑπερυψοῦντας
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σε παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

και νυν και αι ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Μα κα ρι ζομεν παντες σε Παμμα κα
 ριστε την τον Λο γον τον ον τως ον τα μα κα
 ριον σαρκα δι η μας γε γο νο τα γεννη
 σα σαν ον υ πε ρυ ψου μεν εις παν τας
 τους αι ω νας

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
 Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
 δούλων σου.

Ἐλπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε καὶ
 πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν
 μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ
 σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς
 μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχος. ^χ₆ Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος ^Δ α να παυ σον τας ψυ
 χας των δου λων σου ^Δ

^Δ ⁶ Ελ πεις Μαρ τυ υ ρων χο ρους ε νευ
 ρω σε ⁶ και προς την σην α γα πην δι α πυ
 ρως + ⁶ ε πτε ρω σε ^γ των μελ λον των του τοις
 προ τυ πω σα σα ^Δ την μη σα λευ ο με
 νην ον τως α να παυ σιν ⁶ ης τους με τα σταν
 τας Α γα θε πιστους α ζι ω σοον ⁶

Στίχος. ^Α ι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 αὐλισθήσονται.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς
σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον,
τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς
ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου
ἀξιῶν μακαριότητος.

Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
αυ λι σθη σο νται

Ἄλ αμ πρας και θει ει ει ας τυ χειν ελ λαμ
ψε ως της σης Χρι στε τους πί στει με τα σταν
τα ευ δο κη σον την εν κολ ποις Α βρα αμ
α να παυ σιν μο νος ως ε λε ημων του τοις
δω ρου με νος και της αι ω νι ου α ξι
ων μα κα ρι ο τη τοος

Δόξα Πατρί...

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὖσπλαγχνος, καὶ θελητῆς ἐλέους εὖσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κολάσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατὰταξον.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευμα τι
Ὁ ὢν τη φυ υ υ σει χρη στος και ευ
σπλαγ χνος και θε λη της ε λε ους ευ
σπλαγ χνι ας η α βυσ σος ους εκ το που
του του της κο λα σε ως και σκι ας του
θα να του Σω τερ με τε στη σας εν θα κα
τα λαμ πει σου το φως του τους κα τα τα ξο

ον ⁶

Δ

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Κκηνήν ἁγίαν Ἀγνή γινώσκουμεν, καὶ
κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος·
διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς
δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ
σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε.

Δ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

+ των αι ω νων α μην Δ

Δ **Κ**κηνην α γι ι ι αν Α γνη γι νω σκο

μεν ⁶ και Κι βω τον και πλακα σε του νομου

της χαριτος ^γ δι α σου γαρ α φε σις δε

δω ρη ται Δ τοις δε δι και ω με ε νοις +

δι α του αι ματος ⁶ του σω μα τω θεντος

εκ τηςσης γαστρος Πα να μω με ε

6.

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμός τῆς θ' ὥδῃς τοῦ κανόνος.

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν».

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον
οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ
τάγματα διὰ σου δε Πάναγνε ὡ
ρα φη βρο τοῖς Λο γος σε σαρκω με νος ον με
γαλυνοντες συνταις ου ρα νι αις στρατι
αις σε μα κα ρι ζο με ε εν

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχον λη̣ — Γα̣

Ἄ ^Γ ^λ ^{η̣} ^π ^δ ^ι ^α ^β ^α ^δ ^ε ^ι ^σ ^ο ^φ ^ι ^α ^ς ^φ ^ι ^λ ^α ^ν ^θ ^ρ ^ω ^π ^ω ^ς ^π ^α ^ν
τα ^ο ^ι ^κ ^ο ^ν ^ο ^μ ^ω ^ν ^Δ ^{η̣} ^κ ^α ^ι ^τ ^ο ^σ ^υ ^μ ^φ ^ε ^ρ ^ο ^ν ^π ^α ^σ ^ι ^ν ^α ^π ^ο
νε ^μ ^ω ^ν ^μ ^ο ^ν ^ε ^δ ^η ^μ ^ι ^ο ^υ ^ρ ^γ ^ε ^Δ ^{η̣} ^α ^ν ^α ^π ^α ^υ ^σ ^ο ^ν ^Κ ^υ ^ρ ^ι
ε ^τ ^α ^ς ^ψ ^υ ^χ ^α ^ς ^τ ^ω ^ω ^ν ^δ ^ο ^υ ^λ ^ω ^ω ^ν ^σ ^ο ^υ ^Δ ^{η̣} ^ε ^ν
σο ^ι ^γ ^α ^ρ ^τ ^η ^ν ^ε ^λ ^π ^ι ^δ ^α ^α ^ν ^ε ^θ ^ε ^ν ^τ ^ο ^Δ ^{η̣} ^τ ^ω
ποι ^η ^τ ^η ^κ ^α ^ι ^π ^λ ^α ^σ ^τ ^η ^κ ^α ^ι ^Θ ^ε ^ε ^ω ^η ^η ^μ ^ω ^ν ^Δ ^{η̣}

Ἀ δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν
 το τω ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η
 η μων
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 Ε και τει χος και λι με να ε χο μεν
 και πρε σβιν ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες
 Θε ον Θε ο το κε ανυμ φευ τε των πι
 στων η σω τη ρι α α α α

Ἡ Ἐκτενής καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...»,
ψάλλονται τὰ Τροπάρια·

Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτάς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν
παρά σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου
πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται,
ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁὐ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἄδην,
καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων,
αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ
Θεὸν ἀφράστως κυήσασα πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ
ἐλεηθῆναι καὶ συγχωρηθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

καὶ ἄρχεται τὸ
μνημόσυνον τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, **[καὶ τῶν δούλων σου...]** καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. ἀπαξ

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. *ἀπαξ*

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀἰωνία σας ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοί ἡμῶν. (γ')

Ὁ Χορός: Ἀἰωνία ἡ μνήμη. ἐκ τρίτου

Ὁ Ἱερεὺς: Γοφία!

Ὁ Χορός: Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ὧν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Γτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν

Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ
ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., **Κ**ύριε
ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὁ** καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν
ἐξουσίαν ἔχων ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ
ὁσίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ
τετραημέρου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὰς ψυχὰς
τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων δούλων σου ἐν
σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ
ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμήσαι,
ἡμᾶς δέ ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.